

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobkyně: **I. P.**
bytem L. 492/5, T.
zastoupena Mgr. Vlastimilem Slanařem, advokátem
sídlem Krušinova 140/1, Brno-Útěchov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.11.2017, č.j. JMK 161586/2017, sp. zn. S-JMK 139495/2014/OD/Ib,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 8.11.2017, č.j. JMK 161586/2017, sp.zn. S-JMK 139495/2014/OD/Ib, kterým žalovaný zamítl její odvolání a

potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, odboru dopravy (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 5.11.2014, č.j. OD-ČJ/67432-14/PIM, sp.zn. OD/10744-2014/PIM, kterým byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“), zamítnuty námitky žalobkyně proti záznamu bodů provedenému na základě Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územního odboru vnější služby, DI, pod č.j. KRPB-113177/PŘ-2012-060206, ze dne 2.5.2012, a tento záznam 2 bodů provedený na základě uvedeného oznámení, kterým bylo dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, byl potvrzen.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně namítá, že řízení o námitkách bylo řízením o žádosti ve smyslu § 44 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), a ani přes opakovanou žádost žalobkyně o přerušení řízení nebylo o její žádosti rozhodnuto. Žalobkyně žádost o přerušení řízení nespojovala s žádnou předběžnou otázkou; žalovaný konstatoval, že řízení nepřerušil proto, že není povinen vyčkávat na případné rozhodnutí o mimořádném oprávněm prostředku. Podle § 64 odst. 2 správního řádu je správní orgán povinen řízení na žádost účastníka přerušit. Z uvedených důvodů je napadené rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné.
3. Žalobkyně dále namítá, že § 123b zákona č. 361/2000 Sb., podle kterého jí byly započítány body do registru řidičů, je diskriminační a zakládá nerovný přístup k občanům, neboť ne všem občanům jsou započítávány body v bodovém systému za stejných podmínek. Problém spočívá v nerovném přístupu veřejné moci k občanům České republiky, případně cizincům, kteří v České republice mají trvalý pobyt a vlastní řidičský průkaz vydaný v České republice, a k ostatním cizincům; držitelé řidičských průkazů vydaných cizím státem nemají povinnost odevzdat řidičské oprávnění orgánům obce, ale řidičský průkaz vydaný cizím státem mají nadále k dispozici a mají zachováno právo řídit motorová vozidla na území mimo jurisdikci České republiky. Nadto cizinci pozbývají řidičské oprávnění za daleko příznivějších podmínek (mj. nejsou povinni následně o řidičské oprávnění žádat a podrobovat se komplikované proceduře spojené s přezkoušením z pravidel silničního provozu). Uvedeným postupem dochází k porušení základní zásady rovnosti zakotvené v § 7 odst. 1 správního řádu a k porušení čl. 1 Listiny základních práv a svobod.
4. S ohledem na uvedené žalobkyně navrhla, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dále navrhla, aby zdejší soud v případě, že není dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení, inicioval u Ústavního soudu posouzení ústavnosti aplikovaných ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. Na svém procesním stanovisku žalobkyně setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

5. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
6. Žalovaný navrhuje, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, a na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
8. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
9. Žalobkyně namítá nezákonnost postupu správních orgánů z toho důvodu, že správní orgány řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů na její opakovanou žádost nepřerušily.
10. Ze správního spisu plyne, že žalobkyni byla dne 21.5.2012 doručena písemnost prvostupňového orgánu „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“ ze dne 9.5.2012, č.j. OD-ČJ/18720-12/ZVL, ve které byla žalobkyně vyrozuměna o tom, že ke dni 2.5.2012 dosáhla celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení, a podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. byla vyzvána k odevzdání řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení s tím, že uplynutím této lhůty pozbývá řidičské oprávnění. Dne 22.5.2012 podala žalobkyně „Námitky proti záznamu o dosažení 12 bodů v registru řidičů“.
11. Podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.
12. Podle § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odst. 2 uvedeného ustanovení shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Podle odst. 3 uvedeného ustanovení shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Podle odst. 4 uvedeného ustanovení podá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedení záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.
13. Podle § 57 odst. 1 správního řádu jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán může dát podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci; v případech stanovených zákonem je správní orgán povinen

takový podnět dát (písm. a/citovaného ustanovení), nebo může vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí (písm. b/citovaného ustanovení), nebo si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu (písm. c/ citovaného ustanovení).

14. Podle § 57 odst. 2 správního řádu probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) tohoto ustanovení či učinil výzvu podle odstavce 1 písm. b) tohoto ustanovení, postupuje správní orgán podle § 64. Pokud řízení na podnět správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůtě, lze v řízení pokračovat.
15. Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu může správní orgán řízení usnesením přerušit mimo jiné, probíhá-li řízení o předběžné otázce.
16. Podle § 64 odst. 2 správního řádu správní orgán přeruší řízení o žádosti na požádání žadatele; jestliže je žadatelů více, může tak učinit jen za podmínky, že s přerušením souhlasí všichni.
17. Dne 29.5.2012 prvostupňový orgán usnesením č.j. OD-ČJ/22317-12/ZVL, sp. zn. OD/3334-2012/ZVL, vyzval žalobkyni k nahlédnutí do spisu řidiče, vyjádření se k zápisům jednotlivých přestupků do registru řidičů a upřesnění podaných námitek do sedmi dnů od doručení tohoto usnesení. Podle protokolu ze dne 11.6.2012, č.j. OD-ČJ/22314-12/ZVL, sp. zn. OD/3334-2012/ZVL, se žalobkyně dostavila k prvostupňovému orgánu, kdy byla seznámena se všemi zápisy přestupků do registru řidičů, na jejichž základě dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení, byla poučena o tom, že zápisy do registru řidičů byly provedeny na základě pravomocných rozhodnutí policie, že tato rozhodnutí jsou pro pracovníka registru řidičů pravomocná a nelze je nijak měnit, žalobkyni byly poskytnuty kopie oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a výpisy z evidenční karty a bodového hodnocení. Usnesením ze dne 11.6.2012, č.j. OD-ČJ/24969-12/ZVL, sp. zn. OD/3334-2012/ZVL, prvostupňový orgán stanovil žalobkyni lhůtu k vyjádření se k předloženému spisovému materiálu v délce 15 kalendářních dnů od převzetí tohoto usnesení.
18. Dne 25.6.2012 byla prvostupňovému orgánu doručena písemnost žalobkyně ze dne 20.6.2012 „Odůvodnění námitek, předložení písemností, žádost o přerušení řízení ČJ OD ČJ/22317-12/ZVL“. Žalobkyně v ní uvedla, že námitku směřuje proti poslednímu záznamu, kterým jí byly zaznamenány trestné body na základě rozhodnutí policie ze dne 2.5.2012 s tím, že rozhodnutí o přestupku v blokovém řízení ze dne 2.5.2012 bylo nezákonné. Uvedla dále, že podala na policii podání o odstranění nezákonného rozhodnutí o blokové pokutě ze dne 2.5.2012 a že žádá, aby řízení o dosažení 12 bodů bylo přerušeno do doby, než bude o návrhu na přezkumné řízení rozhodnuto.
19. Usnesením ze dne 3.7.2012, č.j. OD-ČJ/27649-12/ZVL, sp. zn. OD/3334-2012/ZVL, prvostupňový orgán stanovil žalobkyni lhůtu sedmi kalendářních dnů od doručení tohoto usnesení k doplnění podané žádosti o přerušení řízení o námitkách ze dne 20.6.2012, a to doložením kopie dokladu, který jednoznačně prokazuje, kdy, jakou cestou a kterému orgánu policie byl podán návrh na přezkumné řízení ve věci přestupku ze dne 2.5.2012.

V písemnosti doručené prvostupňovému orgánu dne 24.7.2012 žalobkyně předložila kopii písemnosti „Návrh na přezkum rozhodnutí v blokovém řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu, ČJ KRPM-113177/PŘ-2012-060206“ včetně dokladu o odeslání. Usnesením ze dne 31.8.2012, č.j. OD-ČJ/39022-12/ZVL, sp. zn. OD/3334-2012/ZVL, byla žalobkyni stanovena lhůta k seznámení a vyjádření se ke spisovému materiálu jako podkladu pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, a to v délce sedmi dní od doručení usnesení. Žalobkyně reagovala písemností „Vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí, opakovaná žádost o přerušení řízení ČJ OD ČJ/39022-12/ZVL“ dne 19.9.2012, kdy mj. uvedla, že stále nesouhlasí se záznamem, proti kterému se vymezila, a žádá, aby uvedený záznam byl z registru odstraněn a aby byla provedena oprava v počtu přidělených bodů.

20. Následně prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ze dne 22.11.2012, č.j. OD-ČJ/54387-12/ZVL, sp. zn. OD/3334-2012/ZVL, jímž námitky žalobkyně proti záznamu 2 bodů provedeného na základě oznámení policie ze dne 2.5.2012, č.j. KRPB-113177/PŘ-2012-060206, zamítl a záznam bodů potvrdil. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí brojila odvoláním ze dne 14.12.2012, v němž mimo jiné namítala, že řízení o žádosti je řízením ve smyslu § 44 správního řádu, přičemž správní orgán je povinen řízení podle § 64 správního řádu přerušit. Rozhodnutím ze dne 22.2.2013, č.j. OD-ČJ/10510-13/ZVL, sp. zn. OD/3334-2012/ZVL, prvostupňový orgán odvolání žalobkyně vyhověl a rozhodnutí podle § 87 správního řádu zrušil.
21. Poté prvostupňový orgán usnesením ze dne 28.2.2013, č.j. OD-ČJ/10511-13/ZVL, sp. zn. OD/3334-2012/ZVL, rozhodl tak, že řízení o žádosti o přerušení řízení ze dne 20.6.2012 zastavil v souladu s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, a to z toho důvodu, že se žádost stala zjevně bezpředmětnou; uvedl, že podle obsahu správního spisu o návrhu žalobkyně na přezkum rozhodnutí v blokovém řízení ve věci přestupku ze dne 2.5.2012, č.j. KRPM-113177/PŘ-2012-060206, bylo rozhodnuto přípisem Policie České republiky, Krajským ředitelstvím Jihomoravského kraje, ze dne 20.7.2012, č.j. KRPB-163990-6/ČJ-2012-0600DP, podle něhož provedeným šetřením ze strany policie nebyly shledány důvody pro zahájení přezkumného řízení podle § 95 odst. 1 správního řádu. Tato písemnost byla žalobkyni doručena.
22. Dne 5.11.2014 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, jímž byly námitky proti záznamu bodů zamítnuty. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně mj. opětovně uvedla, že žádá, aby bylo řízení o dosažení 12 bodů přerušeno.
23. Z výše uvedených skutečností plyne, že žalobkyně žádost o přerušení „řízení o dosažení 12 bodů“ ze dne 25.6.2012 spojila výslovně s návrhem na přezkumné řízení u policie, týkajícím se přestupku, o němž bylo rozhodnuto v blokovém řízení dne 2.5.2012.
24. Podle zdejšího soudu lze žalobkyni přisvědčit v tom, že řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je řízením o žádosti ve smyslu § 44 správního řádu; tuto skutečnost ostatně správní orgány nerozporují (písemnost ze dne 29.5.2012 „Oznámení o zahájení správního řízení“, č.j. OD-ČJ/21501-12/ZVL, sp.zn. OD/3334-2012/ZVL, kterou prvostupňový orgán žalobkyni vyrozuměl o tom, že bylo podle § 44 a násl. správního řádu zahájeno správní řízení). Zároveň pro řízení o námitkách platí, že v něm nelze posuzovat námitky, které by mohly být uplatněny v řízení o přestupku či v rámci přezkumného řízení týkajícího se rozhodnutí o přestupku (tu rozhodnutí o přestupku v blokovém řízení

ze dne 2.5.2012, kdy žalobkyně měla být podle jejího tvrzení pod nátlakem policejních orgánů).

25. Přestože podle § 64 odst. 2 správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením přeruší na požádání žadatele, takovou povinnost správního orgánu nelze dovozovat vždy (automaticky) bez ohledu na situaci, v níž je požadavek ve smyslu § 64 odst. 2 správního řádu uplatňován (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31.1.2019, č.j. 62 A 163/2017-76, č. 3889/2019 Sb. NSS). Požadavek na přerušení řízení není samoúčelným a musí být ve vztahu k typu řízení, jakým je řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů, opřen o takové důvody, které by pro přerušení tohoto řízení zavdávaly řádný důvod; jinými slovy otázka posuzovaná v době přerušeného řízení musí být pro posouzení věci *in merito* otázkou předběžnou, bez jejíhož posouzení by správní orgán nemohl o věci sám rozhodnout. Pokud účastník řízení návrh na přerušení řízení o námitkách spojuje s podnětem k zahájení přezkumného řízení ve věci přestupku projednávaného v blokovém řízení, na jehož základě byl proveden záznam bodů, tuto skutečnost lze považovat za dostatečný důvod, pro který správní orgán řízení může přerušit.
26. Z právní úpravy obsažené ve správním řádu však nelze dovodit, že by správní orgán byl povinen účastníkovi řízení automaticky vyhovět a řízení o námitkách přerušit vždy, když o to účastník řízení požádá, a to na neurčitou dobu. Pokud účastník řízení návrh na přerušení řízení nijak nezduodňuje, přerušení provedené na základě takového návrhu by nemohlo směřovat k naplnění zákonem předvídaného účelu a popíralo by smysl řízení o záznam bodů (resp. postupu podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.), s nímž je řízení o námitkách úzce spojeno; v takovém případě by mohlo dojít k situaci, kdy by podáním námitek byl přerušen běh lhůt podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., jelikož by o námitkách nebylo rozhodnuto a účinek podaných námitek na běh lhůt by stále trval. Nadto podle § 64 odst. 4 správního řádu platí, že řízení lze přerušit na dobu nezbytně nutnou; při postupu podle odst. 2 a 3 § 64 správního řádu správní orgán při určení doby přerušení přihlíží k návrhu účastníka. Podle § 65 odst. 2 správního řádu pak platí, že správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem.
27. Kromě písemnosti ze dne 25.6.2012, kdy žalobkyně žádost o přerušení „řízení o dosažení 12 bodů“ spojila výslovně s návrhem na přezkumné řízení u policie, týkajícím se přestupku v blokovém řízení ze dne 2.5.2012, přitom o tomto návrhu na přerušení řízení prvostupňový orgán rozhodl usnesením ze dne 28.2.2013, č.j. OD-ČJ/10511-13/ZVL, sp. zn. OD/3334-2012/ZVL, žalobkyně další žádosti o přerušení řízení nejen nezduodnila, ale ani nijak časově nevymezila. Přestože tedy správní orgány o dalších (neodůvodněných) žádostech žalobkyně o přerušení řízení (obsažených v písemnosti ze dne 19.9.2012, ze dne 14.1.2013 a v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí) nerozhodly usnesením, nejedná se o vadu, která by měla za následek nezákonnost jejich rozhodnutí ve věci samé, a nelze ani přisvědčit žalobkyni namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí mimo jiné uvedl, že neshledává důvod k přerušení řízení, že účastník řízení si musí být vědom, že nemůže být k výpovědi ani k podpisu pokutového bloku donucován, a dále, že o mimořádných opravných prostředcích se vede samostatné řízení, přičemž je na účastníkovi řízení, aby samostatně u příslušných orgánů o provedení takového řízení požádal; žalobkyně tak učinila, přičemž podle žalovaného žádné pravomocné rozhodnutí nebylo zrušeno.

28. Pokud jde o argumenty žalobkyně, podle nichž je aplikovaná právní úprava protiústavní, tak podle zdejšího soudu se argumentace stran diskriminace a nerovného přístupu ke dvěma skupinám řidičů týká § 123c ve spojení s § 123d zákona č. 361/2000 Sb. Podle § 123c odst. 4 ve spojení s odst. 7 zákona č. 361/2000 Sb. příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič, který je držitelem řidičského průkazu členského státu, řidičského průkazu vydaného cizím státem, mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a ministerstvu. Dosáhne-li řidič, který je držitelem řidičského průkazu členského státu, řidičského průkazu vydaného cizím státem, mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, celkového počtu 12 bodů, pozbývá právo k řízení motorového vozidla na území České republiky po dobu jednoho roku. Ministerstvo sdělí, po obdržení podkladů zaslaných příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností, tuto skutečnost orgánu, který řidičský průkaz vydal. Ustanovení § 123d zákona č. 361/2000 Sb. pak upravuje podmínky pro vrácení řidičského oprávnění řidiči, který pozbyl řidičské oprávnění podle § 123c odst. 3 tohoto zákona.
29. Uvedenou argumentací se zdejší soud již zabýval, kupříkladu v rozsudku ze dne 20.3.2012, č.j. 30 A 119/2010-67, v němž dovodil, že „*V případě namítaného rozporu použité právní úpravy s ústavním pořádkem s poukazem na odlišný postup v případě občanů České republiky, držitelů řidičského průkazu, resp. mezinárodního řidičského průkazu vydaného v České republice a řidičů držitelů řidičského průkazu vydaného cizím státem, resp. mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, soud uvádí, že ust. § 123c odst. 3, § 123d odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu upravují postup v případě řidiče – držitele řidičského průkazu vydaného v České republice, resp. řidiče držitele mezinárodního řidičského průkazu vydaného Českou republikou (viz ust. § 104 zákona), zatímco ust. § 123c odst. 4 a odst. 7 tohoto zákona upravují postup u řidiče, který je držitelem jiného druhu řidičského průkazu, než v předchozím případě. Jedná se tedy o úpravu postupu u dvou různých skupin fyzických osob, jedné skupiny mající oprávnění k řízení na základě řidičského průkazu České republiky a druhé skupiny osob, majících oprávnění řídit motorové vozidlo na základě jiného druhu řidičského průkazu. Jelikož jde v případě druhé skupiny fyzických osob o situaci, kdy jejich řidičský průkaz byl vydán cizím státem (členským státem Evropských společenství, či jiným cizím státem), zvolil zákonodárce odlišný postup pro případ dosažení 12 bodů řidičem. Žalobkyní napadená právní úprava neznamená porušení čl. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož jsou lidé svobodní a rovní v důstojnosti i právech; základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezczizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné. Žalobkyně byla držitelkou jiného typu řidičského průkazu, než jí v žalobě poukazované osoby, tedy nedošlo k případu protiústavního rozdílu práv žalobkyně a držitele řidičského průkazu nevydaného Českou republikou.“. S tímto závěrem se zdejší soud (senát, který ve věci nyní rozhoduje) ztotožňuje, neboť žalobkyně je držitelkou řidičského průkazu vydaného orgány České republiky, přičemž pozbyla na základě dosažení celkového počtu 12 bodů řidičského oprávnění. S tím je spojena povinnost žalobkyně řidičský průkaz odevzdat příslušnému orgánu České republiky. Z uvedených důvodů zdejší soud argumentaci žalobkyně dovolávající se právní úpravy týkající se jiné skupiny držitelů řidičských průkazů, kteří pozbyli řidičské oprávnění na území České republiky, nemůže přisvědčit, a neshledává ani žádný důvod, aby podal Ústavnímu soudu návrh na zrušení dotčených ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. postupem podle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, a ve spojení s tím přerušil řízení o žalobě, jak žalobkyně navrhuje.*

30. Zdejší soud tedy neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

31. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. března 2020

David Raus v.r.
předseda senátu

